RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 111.931 van 26 oktober 2002
in de zaak A. 128.524/XIV-12.296.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. KAKIESE,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Bosniëstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 26 oktober 2002 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van 24 oktober 2002;

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 26 oktober 2002 per fax heeft ingediend tot het vorderen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen voornoemde beslissing en tegen de beslissing van 24 oktober 2002 tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 2002 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. KAKIESE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringend noodzakelijkheid.

Overwegende dat krachtens artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat met betrekking tot de eerste voorwaarde, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van de verdediging en van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing duidelijk moet worden aangetoond; dat, in het kader van de onderhavige procedure, wat door verzoekster ontegensprekelijk beoogd wordt is dat zij haar repatriëring wil verhinderen; dat bijgevolg van haar mag worden verwacht dat zij de nodige spoed en alertheid aan de dag legt om de Raad van State niet alleen in kennis te stellen van haar intenties maar ook om tijdig, dit wil zeggen binnen een tijdsbestek dat nodig is om aan de Raad en aan alle partijen betrokken in het geding de gelegenheid te geven kennis te nemen van haar vordering derwijze dat die vordering aan een grondig onderzoek kan worden onderworpen; dat aan verzoekster krachtens artikel 19, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit, de technische mogelijkheid is geboden om haar vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid

met een faxbericht aan de Raad van State te doen toekomen; dat te dezen verzoekster op donderdag 24 oktober 2002 in kennis gesteld is van de bestreden beslissing; dat zij pas op zaterdag 26 oktober 2002 om 09.26 uur met een faxbericht haar vordering heeft ingeleid en daarin vermeldt dat zij op zaterdag 26 oktober 2002 om 11 uur zal gerepatrieerd worden en dat dit gegeven klaarblijkelijk de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid verantwoordt; dat verzoekster niet uiteenzet waarom zij pas op zaterdag 26 oktober 2002 om 9.26 uur in de gelegenheid was om haar vordering in te leiden; dat haar stilzwijgen hierover moet geïnterpreteerd worden als dat verzoekster zelf niet diligent is geweest; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond; dat overigens indien verzoekster andere bedoelingen zou hebben gehad, met name de Raad van State bewust in een situatie te sturen waardoor er, gelet op de geschapen tijdsnood, geen andere mogelijkheid zou zijn dan ofwel, zonder een grondig onderzoek van de zaak mogelijk te maken toch een schorsing uit te lokken, ofwel een schorsing de facto te zien tot stand komen, zulks niet tot een andere conclusie zou kunnen leiden;

Overwegende dat verzoekster met betrekking tot de derde voorwaarde aanvoert dat haar voorgenomen toeristische trip in gevaar komt door de bestreden beslissing en dat de voorgenomen maatregel voor haar een ernstig niet te herstellen moreel nadeel oplevert; dat verzoekster evenwel tijdens het onderzoek niet heeft kunnen aantonen welke toeristische bezienswaardigheden zij alhier zou bezoeken; dat zij integendeel helemaal niet op hoogte bleek te zijn van wat het land op het vlak van toerisme kan bieden; dat derhalve niet wordt ingezien op welke wijze de bestreden beslissing voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen opleveren; dat ten slotte het louter aanvoeren van moreel nadeel zonder enige specificatie een stijlformule is, zonder meer;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen; dat derhalve geen reden is om uitspraak te doen over verzoeksters vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat overigens de verwerende partij bij faxbericht heeft laten weten dat verzoekster niet op zaterdag 26 oktober 2002 om 11.00 uur zal gerepatrieerd worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig oktober 2002, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **L. HELLIN.**